

Først vil jeg gerne sige til hr. Jens Hald Madson, at jeg var meget glad for, at der hos Venstre er sympati for forslaget. Men nu skal vi så se af udvalgsarbejdet, om man har noget at have sympatien i. Det er jo det, der skal gøres klart.

Jeg skal bare gøre opmærksom på, at det styringsmiddel, man bruger nu, er antallet 1.200, uanset at der tidligere kun blev bygget 600. Men går man tilbage i perioden, kan man se, at der blev bygget langt flere, og det er for at styre det økonomisk. Det er de 1.200. Det er lige så vel, som man inden for det øvrige støttede byggeri har et omdrejningspunkt, som for øvrigt er aftalt mellem regeringen og Kommunernes Landsforening, nemlig når det drejede sig om ældreboliger, almennyttigt boligbyggeri og ungdomsboliger. Det er dér, vi skal se på, om de støttemuligheder, der ligger her, er acceptable.

Vi mener, vi har lagt det frem, så vi kan se, hvor det begyndte at gå galt, nemlig i 1989. Det rettede vi selvfølgelig op på. Det gør vi ud fra den forudsætning, at her er der en boligform, som vi mener er et godt tilbud til en lang række mennesker, hvis børn er flyttet hjemmefra – de vil gerne have noget blivende.

Så skal jeg ikke undlade at komme ind på lidt mere om de demokratiske elementer i det også. Dér gør man selvfølgelig op med sig selv, om man ønsker at gå ind i en støtteordning som den, vi har anlagt her, for at man kan få et byggeri inden for det her område, inden for den kvote, som er afsat i lovforslaget.

Så vil jeg gerne sige til fru Gitte Seeberg, at jeg var meget glad for de tilkendegivelser, der kom, og så kommer vi tilbage til det med opstramning, for det er jo dér, det ligger. Det var jo ikke kun fru Gitte Seeberg, der var inde på den tanke: Hvad gør vi? Dér er det jo meningen, at når vi kommer til den rådgivning, som går ind på et tidligere tidspunkt, så skulle det jo gerne ske i samarbejde med andelsboligernes fællesrepræsentation, så det er dem, der kommer med dem, de kender, således at vi kan komme fri, skal vi sige fra nogle, der er lidt mere entreprenante i deres interesser, ikke interesse for andelsboliger, men derimod for at få opført dem og få solgt dem. For hvis man ikke vil det og ikke mener, det er tilstrækkeligt, så er vi tilbage til hr. Keld Albrechtsen, som nu sidder og snakker med hr. Villy Søvnald.

Men nu skal jeg lige prøve på, om jeg kan komme i kontakt med dem.

Det er klart, at hvis man skal se på de muligheder, der er for ikke at bygge i eget regi – det er

det, vi taler om – så er det et spørgsmål om udbud. Der er jo ikke noget galt i, at en håndværker eller en håndværkersammenslutning eller en entreprenør for den sags skyld bygger andelsboliger, hvis man har en så stor del som muligt i udbud, for det betyder jo, at den, der skal købe varen, også kan se, om man også har fået de reelle priser. Så der er da flere muligheder, som kan diskuteres; men regeringen har altså valgt her at pege på den rådgivning, som er afgørende nødvendig for de mennesker, som skal gå ind i et sådant arrangement.

Det fører mig så over til hr. Villy Søvnald – der jo også var positiv, hvilket jeg også er meget tilfreds med – som igen kom ind på et spørgsmål, ikke så meget om kvoter, men derimod spørgsmålet om, hvorvidt en kvote, hvis man ikke bruger den op, så kan bruges andre steder.

Dertil vil jeg gerne sige, at den rapport, som udvalget har fået tilsendt, klart tilkendegiver, at når mange mennesker vælger denne her boform, så er det, som jeg sagde tidligere, fordi børnene er flyttet hjemmefra og man så skifter til den ældrebolig, man gerne vil have. Det er jo også det, der er ideen i det. Jeg kan faktisk se mange spændende ting lidt ude i fremtiden med bofællesskaber, som bygges op af andelsboligforening på forskellig vis.

Jeg synes, vi skulle prøve på at betragte det også som en udviklingsmodel, der har flere nuancer end dem, vi hidtil har set, og jeg vil gerne sige, at kan vi støtte et sådant element, ja, så bliver der jo også bedre plads til de andre midler, vi tager i brug, når det drejer sig om plejehjemsreformen. Så tingene hænger meget godt sammen på den måde.

Jeg har bemærket, at hr. Jørgen Estrup gerne vil se på de objektive støttekriterier. Det er da klart, at der i udvalgsarbejdet også skal endevendes en lang række ting på det område; men sådan som jeg ser de tilkendegivelser, der er kommet, er der tre ting, der særlig er i fokus: den ene er spørgsmålet om de objektive støttekriterier, den anden er om byggeri i eget regi, og den tredje er selvfølgelig spørgsmålet om den måde, vi har skruet støtten sammen på.

Med de udtalelser, der er kommet her i dag, kan jeg kun se frem til en positiv udvalgsbehandling. Jeg havde måske nok et forfængeligt håb om, at vi kunne have nået det inden jul for ligesom at gøre tingene færdig, men det kan da godt tænkes, at vi skal tage lidt mere tid til det, for at vi lige får afklaret de eventuelle misforståelser, der kan være, og de ting, der skal rettes op